

CPS

Wnoszenie oskarżenia

Decyzja o wniesieniu oskarżenia

Niniejsza ulotka wyjaśnia jak podejmowane są decyzje o wniesieniu aktu oskarżenia

Wnoszenie oskarżenia

Decyzja o wniesieniu oskarżenia

Niniejsza ulotka wyjaśnia jak podejmowane są decyzje o wniesieniu aktu oskarżenia

Niniejsza ulotka wyjaśnia jak podejmowane są **decyzje o wniesieniu aktu oskarżenia**.

Koronna Służba Prokuratorska (Crown Prosecution Service, dalej CPS) jest główną instytucją pełniącą rolę oskarżyciela publicznego w sprawach karnych na terenie Anglii i Walii. W styczniu 2010 r. połączyła się ona z Prokuraturą ds. podatkowych i celnych (Revenue and Customs Prosecutions Office). Na czele CPS stoi dyrektor oskarżeń publicznych (Director of Public Prosecutions, dalej DPP), który jest również dyrektorem ds. oskarżeń podatkowych i celnych (Director of Revenue and Customs Prosecutions). DPP wykonuje swe funkcje niezależnie, ale podlega Prokuratorowi Generalnemu (Attorney General), który odpowiada za pracę urzędu przed Parlamentem.

Spis treści

Wprowadzenie.....	4
Kodeks postępowania prokuratorów publicznych	5
Podejmowanie decyzji o wniesieniu oskarżenia	6
Ofiary przestępstw	9
Test progowy (Threshold Test)	9
Kategorie zarzutów	10
Decyzje wydawane bez rozprawy w sądzie	10
Młodociani.....	11
Uznanie przyznania się do winy	12
Ponowne rozpatrzenie decyzji Prokuratury.....	12
Telefon zaufania dla ofiar przestępstw	13
Skargi	13
Przydatne numery kontaktowe	14

Wprowadzenie

Do 1986 r., przed powstaniem CPS, to policja decydowała o wszczęciu postępowania sądowego.

Obecnie CPS decyduje czy należy wnieść oskarżenie do sądu. Policja jest jednak wciąż odpowiedzialna za prowadzenie dochodzenia w sprawie domniemanych przestępstw.

W sprawach poważniejszych i bardziej złożonych prokuratorzy decydują o przedstawieniu danej osobie zarzutów popełnienia przestępstwa karnego, oraz ewentualnie o tym, jakie oskarżenie zostanie wobec niej wniesione. Prokuratorzy stosują takie same zasady w sytuacji, kiedy policja jest odpowiedzialna za postawienie zarzutów.

CPS, korzystając z Kodeksu postępowania prokuratorów publicznych oraz stosując się do istotnych dla danej sprawy przepisów, decyduje o tym, czy oskarżenie powinno zostać wniesione do sądu.

Kodeks postępowania prokuratorów publicznych

Kodeks postępowania prokuratorów publicznych (Code for Crown Prosecutors, dalej Kodeks) jest dokumentem publicznym określającym podstawowe zasady, których muszą przestrzegać prokuratorzy publiczni podejmując decyzje w sprawach. Kodeks jest równie ważny jak broszura dotycząca podstawowych standardów jakości (the Core Quality Standards). Oba dokumenty informują obywateli na czym polega praca prokuratorów, w jaki sposób podejmują oni decyzje oraz określają standardy świadczonej pomocy, jaką prokuratura jest zobowiązana zapewnić w każdym aspekcie swojej pracy. Kopie tych dokumentów dostępne są w miejscowych urzędach CPS oraz na stronie internetowej www.cps.gov.uk.

Pomimo, że każda sprawa jest jedyna w swoim rodzaju i musi być rozpatrywana indywidualnie biorąc pod uwagę dane okoliczności, prokuratorzy muszą przestrzegać ogólnych zasad, które mają zastosowanie w każdej ze spraw. Muszą być sprawiedliwi, bezstronni i obiektywni. Nie mogą pozwolić, by ich osobiste poglądy dotyczące narodowości i pochodzenia etnicznego, płci, niepełnosprawności, wieku, wyznania lub wiary, poglądów politycznych, orientacji seksualnej, tożsamości płciowej podejrzanego, ofiary, czy też świadka miały wpływ na podejmowane przez nich decyzje.

Prokuratorzy muszą mieć pewność, że właściwa osoba jest oskarżona o popełnienie rzeczywistego przestępstwa. Zgodnie z tym, celem ich działania nie powinno być wyłącznie uzyskanie wyroku skazującego, ale przede wszystkim ogólny interes publiczny.

Podjmowanie decyzji o wniesieniu oskarżenia

Każda sprawa otrzymana od policji jest następnie dokładnie rozpatrywana przez Prokuraturę w celu upewnienia się, że istnieją podstawy do wniesienia oskarżenia do sądu. W sprawach poważniejszych i bardziej złożonych to prokuratorzy decydują o przedstawieniu danej osobie zarzutów popełnienia przestępstwa karnego, oraz ewentualnie o tym, jakie oskarżenie zostanie wobec niej wniesione.

Podczas podejmowania decyzji o wniesieniu oskarżenia do sądu prokuratorzy, w zależności od okoliczności danej sprawy, rozpatrują również inne możliwości. Zalicza się do nich wydanie pouczenia prostego lub warunkowego w stosunku do dorosłych lub reprimendy, ostrzeżenia, czy pouczenia warunkowego w stosunku do młodocianych.

W momencie otrzymania kartoteki od policji, prokurator czyta wszystkie dokumenty w niej zawarte i na ich podstawie decyduje, czy zebrano wystarczającą ilość dowodów przeciwko oskarżonemu oraz czy wniesienie oskarżenia leży w interesie publicznym. Ponieważ okoliczności sprawy mogą ulec zmianie, prokurator ponownie rozpatruje daną sprawę. Prokurator kontaktuje się z policją w sytuacji, kiedy zdecyduje się na zmianę postawionych zarzutów lub zamknięcie sprawy. Policja ma wtedy możliwość przedstawienia dodatkowych informacji, które mogą mieć wpływ na tę decyzję.

Pomimo iż policja i prokuratura blisko ze sobą współpracują, obie jednostki pozostają zupełnie niezależne od siebie i to prokuratura jest odpowiedzialna za podjęcie ostatecznej decyzji o wniesieniu oskarżenia na podstawie postawionych zarzutów.

Prokuratorzy podczas podejmowania decyzji muszą zadać sobie następujące pytania:

Czy zgromadzono wystarczającą ilość dowodów przeciwko oskarżonemu?

Aby zapewnić „realną możliwość skazania” wymagane jest zgromadzenie wystarczającej ilości dowodów przeciwko oskarżonemu. Realna możliwość skazania jest badana przy zastosowaniu obiektywnego testu. Oznacza to, że ława przysięgłych, sędziowie pokoju, czy też sam sędzia prowadzący daną rozprawę, odpowiednio pokierowani i działający w zgodzie z prawem, będą bardziej skłonni do skazania pozwanego za postawione mu zarzuty, aniżeli jego uniewinnienia. Różni się on od testu stosowanego przez sądy karne, w którym sędziowie pokoju lub ława przysięgłych skazują pozwanego wyłącznie wtedy, kiedy są pewni jego/jej winy.

W trakcie podejmowania decyzji o wniesieniu oskarżenia, prokuratorzy powinni zastanowić się, czy zgromadzone dowody mogą zostać wykorzystane w sądzie i czy są one wiarygodne. Przed podjęciem decyzji muszą oni ocenić jakość dowodów dostarczonych przez wszystkich świadków. Odpowiednio przeszkolony prokurator powinien przeprowadzić próbne przesłuchanie w sytuacji, gdy okazałoby się ono pomocne w ocenie wiarygodności informacji uzyskanych od świadka oraz w lepszym zrozumieniu bardziej skomplikowanego materiału dowodowego. Decyzja o zamknięciu sprawy nie oznacza, że prokurator zdecydował się uwierzyć jednemu ze świadków i nie uwierzyć drugiemu.

Sprawa nie może być dalej kontynuowana, gdy nie ma realnej możliwości skazania, bez względu na to jak jest ona poważna czy poufna

Jeżeli istnieje realna możliwość skazania, prokurator zada sobie kolejne pytanie.

Czy wniesienie oskarżenia leży w interesie publicznym?

W Wielkiej Brytanii nigdy nie obowiązywała reguła, że każde przestępstwo karne automatycznie pociąga za sobą wniesienie oskarżenia. W związku z tym, w trakcie rozpatrywania każdej sprawy, prokurator musi zastanowić się czy wniesienie oskarżenia leży w interesie publicznym.

W większości wypadków oskarżenie jest wnoszone, chyba że prokurator jest pewien, iż istnieją czynniki związane z interesem publicznym przemawiające przeciwko wniesieniu oskarżenia i przeważają one nad tymi przemawiającymi za. Stanie się to również w sytuacji, kiedy prokurator jest przekonany, że inne sposoby rozwiązania sprawy poza sądem zaproponowane oskarżonemu będą równie dobrze służyć w interesowi publicznemu.

Czynniki związane z interesem publicznym, które mogą wpłynąć na decyzję o wniesieniu oskarżenia różnią się w zależności od poszczególnych spraw. Im poważniejsze jest przestępstwo lub uprzednio popełnione przez oskarżonego przestępstwa, tym bardziej prawdopodobne jest, że wniesienie oskarżenia będzie konieczne ze względu na interes publiczny. Z drugiej strony wniesienie oskarżenia może nie być konieczne w sytuacji, gdy istnieje prawdopodobieństwo, iż sąd nałożyłby niską karę, lub też strata czy krzywda powstałe w wyniku przestępstwa są niewielkie i są rezultatem pojedynczego incydentu.

Ofiary przestępstw

Podczas podejmowania decyzji, czy wniesienie oskarżenia leży w interesie publicznym, prokuratorzy powinni wziąć pod uwagę opinie ofiar o tym, jaki wpływ przestępstwo wywarło na ich życie. W przypadku niektórych spraw, prokuratorzy powinni wziąć pod uwagę opinie wyrażone przez członków rodziny ofiary. Prokuratura nie reprezentuje jednak ofiar przestępstw i ich rodzin w taki sam sposób, w jaki adwokaci reprezentują swoich klientów, gdyż prokuratorzy mają na względzie szerszy interes publiczny.

Test progowy (Threshold Test)

W niektórych sytuacjach zwolnienie osoby za poręczeniem, po uprzednim postawieniu jej zarzutów, nie wydaje się właściwe, a jednocześnie dowody na ustalenie, czy istnieje „realna możliwość skazania” nie są jeszcze dostępne. Może się tak stać w sytuacji kiedy nie uzyskano jeszcze świadectw medycznych lub opinii ekspertów ze względu na krótki okres czasu dostępny przed postawieniem zarzutów. W takich przypadkach prokuratorzy stosują „test progowy”. Aby móc go zastosować muszą istnieć uzasadnione podstawy na to, że dodatkowe dowody zostaną dostarczone w rozsądnym terminie, że powaga lub okoliczności sprawy usprawiedliwiają podjęcie natychmiastowej decyzji o wniesieniu oskarżenia, oraz że istnieją podstawy do odmówienia zwolnienia za poręczeniem.

Kategorie zarzutów

Podczas rozpatrywania sprawy prokuratorzy muszą zawsze sprawdzać czy zarzuty postawione oskarżonemu są właściwe. Muszą oni mieć pewność, że zarzuty są adekwatne do powagi i stopnia popełnionego czynu, i że sąd będzie miał wystarczająco szerokie uprawnienia do wydania odpowiedniego wyroku. Ważnym jest, by zakres i liczba postawionych zarzutów umożliwiły jasne i proste przedstawienie sprawy przed sądem.

Oznacza to, że w niektórych przypadkach prokurator może zmienić zarzuty wcześniej postawione, kiedy inny zarzut bardziej odpowiada okolicznościom przestępstwa.

Decyzje wydawane bez rozprawy w sądzie

Prokuratorzy mogą zastosować pouczenie warunkowe wtedy, kiedy jest ono adekwatne do powagi i konsekwencji popełnionego czynu. Pouczenie warunkowe nie jest wyrokiem skazującym, ale będzie ono znajdować się w raporcie o karalności przestępcy i może zostać wykorzystane w kolejnych postępowaniach sądowych. Prokuratorzy mogą wziąć je pod uwagę jeśli oskarżony ponownie popełni przestępstwo.

Wyłącznie prokuratorzy mogą podjąć decyzję zatwierdzającą zastosowanie pouczenia prostego wobec osoby, która popełniła przestępstwo, które może być rozpatrzone jedynie przez Sąd Koronny. Wydanie takiej decyzji następuje w bardzo rzadkich i wyjątkowych sytuacjach.

W pozostałych sytuacjach prokuratorzy mogą zalecić wydanie pouczenia prostego lub zasugerować mandat za naruszenie porządku publicznego. Jednak decyzja o wydaniu takiego mandatu należy do policji.

Fakt przyjęcia i stosowania się do pouczenia warunkowego, pouczenia prostego i pozostałych decyzji wydawanych bez rozprawy w sądzie oznacza, że decyzje te zastąpiły konieczność wniesienia oskarżenia. Jeżeli propozycja decyzji wydawanych bez rozprawy w sądzie zostanie odrzucona przez oskarżonego, wówczas oskarżenie za przestępstwo zostanie wniesione do sądu. Jeżeli oskarżony nie dotrzyma warunków którejkolwiek z decyzji wydanych bez rozprawy w sądzie, wówczas prokuratorzy ponownie rozpatrzą sprawę biorąc pod uwagę interes publiczny i zdecydują czy akt oskarżenia przeciwko danej osobie powinien zostać wniesiony. W większości sytuacji oskarżenie za to przestępstwo powinno zostać wniesione.

Młodociani

W świetle przepisów prawa karnego, młodocianym jest każda osoba poniżej 18 roku życia.

Prokuratorzy muszą przestrzegać podstawowej zasady systemu sprawiedliwości młodocianych, która ma na celu zapobieganie przestępczości wśród dzieci i młodych osób. Prokuratorzy podczas podejmowania decyzji o wniesieniu oskarżenia i jej wpływie na interes publiczny muszą wziąć pod uwagę interes młodocianych. Nie powinni oni jednak kierować się wyłącznie wiekiem podejrzanego, gdyż powaga przestępstwa oraz wcześniejsze zachowanie młodocianego są również bardzo istotne.

Sprawy, w które zamieszani są młodociani najczęściej kierowane są do Prokuratury po wcześniejszym otrzymaniu reprimendy lub ostatecznego ostrzeżenia. Wyjątkiem są sytuacje, kiedy przestępstwo jest na tyle ciężkie, że żadna z tych decyzji nie jest odpowiednia, lub kiedy młoda osoba nie przyznaje się do popełnienia przestępstwa. Reprimendy, ostateczne ostrzeżenia oraz pouczenia warunkowe mają na celu zapobieganie ponownemu popełnianiu przestępstw. Jeżeli młodociany popełnił kolejne przestępstwo oznacza to, że poprzednie

decyzje nie były skuteczne. W takich przypadkach wniesienie aktu oskarżenia konieczne jest ze względu na interes publiczny.

Uznanie przyznania się do winy

W niektórych sytuacjach oskarżony przyznaje się do niektórych, ale nie wszystkich postawionych mu zarzutów, lub dopopełnienia innego, prawdopodobnie mniej poważnego przestępstwa. Prokuratorzy powinni zgodzić się na to wyłącznie w sytuacji, gdy sąd będzie miał możliwość wydania wyroku adekwatnego do powagi popełnionego przestępstwa. Prokuratorzy nie mogą jednak prosić sędziego lub sędziów pokoju o wydanie określonego rodzaju wyroku.

Podczas podejmowania decyzji o uznaniu przyznania się do winy, i czy jest to w interesie publicznym prokuratorzy powinni wziąć pod uwagę interes ofiary oraz, w odpowiednich sytuacjach, opinie członków rodziny ofiary, ale to prokurator jest odpowiedzialny za podjęcie decyzji w danej sprawie.

Ponowne rozpatrzenie decyzji Prokuratury

Jeśli Prokuratura powiadomi podejrzanego lub oskarżonego, że nie będzie wносиła oskarżenia lub, że zostało ono wstrzymane, wówczas w większości przypadków sprawa nie zostanie wznowiona.

Prokuratura w wyjątkowych sytuacjach może odwołać decyzję o niewnoszeniu oskarżenia. Przyczyną tego może być dostrzeżenie pomyłki w poprzedniej decyzji, i wówczas wniesienie oskarżenia jest niezbędne do podtrzymania zaufania w funkcjonowanie systemu sprawiedliwości. Innym powodem może być pojawienie się nowych dowodów w sprawie, które nie były wcześniej dostępne.

Telefon zaufania dla ofiar przestępstw

Jeżeli potrzebujesz pomocy lub wsparcia zadzwoń pod poniższy numer Telefonu zaufania dla ofiar przestępstw:

0845 30 30 900

Jest on prowadzony przez Victim Support, niezależną organizację charytatywną, a jej wyszkoleni pracownicy i wolontariusze udzielają wsparcia duchowego, informacji, oraz praktycznej pomocy dla osób cierpiących w wyniku przestępstw.

Telefon zaufania dla ofiar przestępstw jest numerem lokalnym i niezbędnym punktem kontaktowym dla każdego kto ucierpiał na skutek przestępstwa, bez względu na to czy zostało ono zgłoszone czy nie.

Nasi pracownicy poinformują o bezpłatnej i poufnej pomocy oferowanej przez organizację Victim Support . Udziela oni również informacji o miejscowych programach prowadzonych przez Victim Support lub Witness Service, oraz innych organizacjach, jeśli będzie to konieczne.

Skargi

Skargi są rozpatrywane w sposób poufny i sprawiedliwy. Informacje na temat procedury przyjmowania i rozpatrywania skarg można znaleźć na stronie CPS: www.cps.gov.uk

Przydatne numery kontaktowe

Brytyjski system sprawiedliwości składa się z wielu organizacji, które udzielają informacji z różnych dziedzin. Poniżej znajdują się ich adresy:

The Home Office

www.homeoffice.gov.uk

Tel. 020 7035 4848

Email: public.enquiries@homeoffice.gsi.gov.uk

The Ministry of Justice

www.justice.gov.uk

Tel. 020 3334 3555

Email: general.queries@justice.gsi.gov.uk

Court Service

www.hmcourts-service.gov.uk

Tel. 0845 4568770

Criminal Justice Service

www.cjsonline.gov.uk

OCJRenquiry@cjs.gsi.gov.uk

The Association of Chief Police Officers

www.acpo.police.uk

Tel. 020 7084 8950

Email: info@acpo.pnn.police.uk

Victim Support

www.victimsupport.org.uk

Tel. 0845 30 30 900

National Association for the Care and Resettlement of Offenders

www.nacro.org.uk

Tel. 020 7840 7200

Youth Justice Board

www.yjb.gov.uk

Tel. 020 3372 8000

Email: enquiries@yjb.gov.uk

CPS Enquiries

W celu uzyskania ogólnych informacji dotyczących CPS oraz numerów kontaktowych do osób zajmujących się poszczególnymi sprawami, proszę o kontakt z CPS Enquiries

Email: enquiries@cps.gsi.gov.uk

Jednostka ta nie udziela porady prawnej, ale jest w stanie udzielić praktycznych informacji. Na naszej stronie internetowej możliwe jest pozostawienie opinii lub złożenie skargi.

Niniejszy dokument jest dokumentem publicznym.

Dodatkowe kopie dokumentu oraz informacje o dostępnych wersjach językowych i formatach można uzyskać pod poniższym adresem:

CPS Communication Division
Rose Court
Southwark Bridge
London SE1 9HS

Email: publicity.branch@cps.gsi.gov.uk

Informacje o Crown Prosecution Service oraz wersja elektroniczna niniejszej ulotki, dostępne są na naszej stronie internetowej:
www.cps.gov.uk

CPS Policy Directorate
© Crown Copyright 2010